

జింబులింగం చటుక్కున లేచి కూర్చున్నాడు. గొంతులో మంట..చమటలు పడుతున్నాయి. ఛాతిలో సూదులతో పొడుస్తున్నట్టు నొప్పి. కంగారెక్కువైంది. ఏదో ప్రెషర్..అతను ఆల్రెడీ బీపీ పేషంట్. లోకల్ బాక్సులు అదనంలా ముప్పైకిలోల బరువొకటి.

తెల్లవారురూమున నాలుగున్నర అయ్యింది. ఆ టైంలో హార్ట్ ఎడాక్టులు ఎక్కువని చదివిన గుర్తు. మళ్ళీ ఛాతిలో చురుక్కుమంది..బాబోయ్!

“శబరీ..శబరీ” గాభరాగా అరిచాడు. సదరు శబరీ అనబడే అతని భార్యారత్నం, కొత్తరకం ఆసనం వేస్తున్నట్టు కాళ్ళు చేతులూ బార్దాచాపి మండ్రగబ్బలా నోరు తెరిచి, కుక్కర్ విజిల్లా రిథమిక్ గా గురుపెడుతూ కనిపించడంతో జంబులింగానికి, గుండెతోపాటు కడుపునిండా విపరీతంగా మండి ఏనుగు తొండం లాంటి చేత్తో ఆమె నడుం మీద నిమిరాడు. దాంతో శబరీ..రామా! బదులు వామ్మో!..వాయ్యో! అంటూ ఛెంగున లేచి కూర్చుంది.

“అబ్బ అర్ధరాత్రి అంకమ్మ శివాలన్నట్టు..మీకు వేళా పాళా లేదా..చాలెండి మీ సరసం” అంది నిద్ర అనే నమాధిలోకి మళ్ళీ వెళ్ళబోతూ.

“నీ బొంద..ప్రాణభీతితో నేను హడలి ఛస్తుంటే నీకు సరసంలా ఉందా” అంటూ తన బాధలో మూడుపాళ్ళు ఆమెకి ట్రాన్స్ ఫర్ చేసాడు.

ఈసారి శబరీ మానసికంగా కూడా కళ్ళు తెరిచింది. భర్త బాధని అర్థం చేసుకుని “అబ్బా..అది గుండెనొప్పి అయ్యుండడమో, గ్యాస్ అయ్యుంటుంది. రాత్రి వారిస్తున్నా వినకుండా రేపే చచ్చిపోబోతున్నట్లు ఆరుపెగ్గుల విస్కీ, అరకిలో చికెన్, కిలోమటన్ బిర్యాని తింటిరి..ఉండండి ఈనోసాల్ట్ తెస్తాను” అంటూ లేవబోయింది.

సడన్ గా జంబులింగానికి దబ్బనంతో గుండెల్లో పొడిచి నట్లయి ‘అబ్బా’ అని అరిచాడు. బాధతో ఛాతిని పిండుకోసాగాడు. దాంతో శబరీకి కూడా ఖంగారులాంటిది కాస్త కలిగి గబగబా పక్కరూంలో ఓండ్ర పెడుతున్న స్టూపిడ్ అప్పారావుని నిద్రలేపింది. “ఎక్కడికో బయలుదేరారద్దరూ..” అంటూ వెర్రి ప్రశ్నతోపాటు దానికి మ్యాచింగ్ నవ్వొకటి చేర్చాడు స్టూపిడ్ అప్పారావు.

“మీ బావకి గుండెనొప్పిగా ఉందిట్రా..త్వరగా వెళ్ళి ఏదైనా ఆఫ్ ఫైర్”

“ఏ హాస్పిటల్ కని చెప్పాలి? మీటర్ మీద ఎక్స్ ట్రా అడిగితే ఎంతిస్తామని చెప్పాలి?”

జంబులింగం “ఆస్తంతా రాసిస్తామను. ముందువెళ్ళి ఆ ఆఫ్ తీసుకురా వెధవా” అని కోపంగా అరిచేసరికి..ఏదో గొణుక్కుంటూ అప్పారావు వెళ్ళిపోయాడు.

పావుగంట తర్వాత ఆఫ్ ‘ఫాదర్ భరోసా’ హాస్పిటల్ లో

ఆగింది. రిసెప్షన్ దగ్గరికి వెళ్ళి వెళ్ళకముందే “ముందు పదివేలు కట్టండి” అంటే నర్స్.

“కడతాం..ముందు..ఆయనకి అకస్మాత్తుగా గుండెల్లో నొప్పి” అంటూ శబరీ ఏదో చెప్పబోతున్నా వినిపించుకోకుండా నర్స్ రోబోలా ‘పదివేలు కట్టండి..పది..వేలు’ అంటూ మళ్ళీ మొదలెట్టింది.

“అబ్బ యిచ్చేయ్ అక్కా..బావ బ్రతికి బట్టకడితే మన కదే పదివేలు” అంటూ నర్స్ కి వంతపాడాడు అప్పారావు.

అతనేదో వెట్టిమనిషి కూడా కాదన్నట్టు జంబులింగాన్ని, కన్సల్టేషన్ రూంలోకి నడిపించుకు పోయిందే నర్సు. ఆ తర్వాత బీపీ చెక్ చెయ్యాలని, కఫ్ క్లాత్ ని జంబులింగం చేతికి కట్టపాములా చుట్టి, గిన్నెలకి కళాయి పెట్టేవాళ్ళలా తున్ను..బున్ను..అంటూ గాలి కొట్టసాగింది. కాసేపట్లో రక్తప్రసరణ ఆగిపోయి..చేతికి పక్షవతం వస్తుందనగా చాలించి జంబులింగానికి తాత్కాలికంగా ప్రాణభిక్ష పెట్టింది. ఆ తర్వాత బాబోయ్ పైబీపీ..రెండు వందలూ బై నూట ఇరవై..చాలా ప్రమాదం..అంటూ పక్క రూంలోకి పరిగెత్తి, పాతికవేలు లంచం యిస్తేగానీ ‘డాక్టరు’ అని పిలవరు ఎవరైనా అనేలాగున్న ఓ ‘కళ్ళు చిదంబరం’ తో వచ్చింది.

ఆ డాక్టర్ శబరీతో అప్పారావు వైపు చూస్తూ.. “పేషంట్ ని అంత నిర్లక్ష్యంగా వదిలేస్తారా? కనీసం స్ట్రెచర్ మీద పడుకో బెడ్డాలని కూడా మీకూ అనిపించలేదా? ఫోన్లే..నేనొచ్చాను. ఇక మీకేం భయంలేదు” అంటూ అప్పారావుని స్ట్రెచర్ ఎక్కించబోయాడు. “డాక్టర్” అని జంబులింగం బాధగా మూలిగాడు. “వాట్..మీరు పేషంట్? గుండ్రాయిలా ఉంటే..నేను పొరబడ్డాను. సర్లే..ఎవరైతే నాకేంటి? నర్స్..ఈయనకి గౌను తొడగండి..” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

కొంపదీసి పొడరు కూడా రాసి బొట్టుపెడతారేమోనని జంబులింగం ఖంగారుపడసాగాడు. నర్స్ వెంటనే ఓ చింకి గౌనుతో వచ్చింది. అది వేసుకోవడం సంగతి అటుంచీ, దాన్ని తాకితేనే డజను అంతుబట్టని వింతరోగాలు రావడం గ్యారంటీ అన్నట్టుంది.

నెలల నిండిన ప్రెగ్నెంట్ ఎలుగ్గెడ్డలా వున్న జంబులింగం చెయ్యి కూడా అందులో దూరలేదు. పావుగంట

గాలించి, అన్నిటికన్నా పెద్ద సైజుది పట్టుకోచ్చారు. అది సగం సరిపోయింది. దాంతో ప్రజాక్షేమం దృష్ట్యా జంబులింగం ముందు భాగం కవర్ చేసి క్లబ్ డ్యాన్సర్లా బ్యాక్ ఓపెన్ పెట్టారు. జంబులింగం ఎలాగో స్ట్రెచర్ ఎక్కాడు. ఇద్దరు నర్సులు దాన్ని నెట్టబోయి..పట్టుదప్పి తూలి బోర్లా పడి పళ్ళ డాక్టర్ కి పనికల్పించారు. నోటినిండా రక్తంతో రక్తపిశాచాలా ఉన్నారు వాళ్ళు. వార్డ్ బోయి బైటికి పరిగెత్తి నలుగురు కూలీలని పట్టుకోచ్చాడు. ఒక్కోరికి వంద కూలీ అని ఆశపెడితే వాళ్ళయినా వచ్చారు.

‘పైలెస్కా! ఓ లెస్కా’ అని శ్రమ తెలియకుండా పాడుకుంటూ వాళ్ళు జంబులింగాన్ని ఇసిజి రూంలోకి నెట్టుకెళ్ళారు. అక్కడెవరూ లేరు. నాలుగు రూంల అవతల పేకాడుతున్న ఇసిజి ఆపరేటర్ ని, ఓ నర్సు వాళ్ళమీద జాలిపడి తీసుకోచ్చింది. అతను చిటపటలాడుతూనే వచ్చాడు.

మొత్తానికి ఎలాగో ఇసిజి తీసారు. దాన్నిచూసి ఆ ఆపరేటర్ పెదవి విరిచి, నిర్లక్ష్యంగా నర్స్ చేతిలో పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

“ఏమైంది సిస్టర్” అంది శబరీ ఆదుర్దాగా.

“అబ్ నార్యుల్ గా ఉంది..ఏదో ప్రాబ్లమ్ ఉంది. డాక్టర్ గా రిని పిలుస్తాను” అంటూ ఇసిజితో వెళ్ళిపోయింది.

రెండు నిముషాల తర్వాత కళ్ళు చిదంబరం ఖంగారుగా వచ్చి “వెంటనే సి.టి.కార్డియోక్ అంజియో తీయాలి. క్విక్” అని కార్డియోలజీ చీఫ్ తో మాట్లాడానికి వెళ్ళిపోయాడు. వెంటనే నర్సు “పది వేలు..పది..వేలు” అంటూ రికార్డ్ డ్యాన్స్ చేయసాగింది.

శబరీకి ఖంగారెక్కువైంది. “తమ్ముడూ..వెంటనే సుమతిని వాళ్ళాయన్ని రమ్మని చెప్పు..ఆ..అన్నట్టు. పాతికో ముప్పై వేలో ఎంతుంటే అంత పట్రామను..వెళ్ళు” అంది.

ఇదే సందు..అదే మందన్నట్టు హమాలీలూ..మరో యాభై యిస్తేనే..స్కానింగ్ రూంకి శాల్తీని తీసుకెళతామని పేచీ పెట్టారు.

స్కానింగ్ రూంలో..జంబులింగాన్ని స్ట్రెచర్ మీద నించి ఓ అర అడుగు వెడల్పాటి మరో స్ట్రెచర్ లాంటి డాని మీదికి ఎలాగో చేర్చారు. జంబులింగం ముప్పాతిక బాడీ బైటికే వుంది. హార్ట్ ఎడాక్ తో పోతాననే దిగులుకన్నా..అక్కడ్నుంచి పడి..వెన్నుపూస విరగొట్టుకుని శాశ్వతంగా మంచానికే అతుక్కుపోతానేమోనని భయం పట్టుకుంది. సి.టి.మెషిన్ కిందకి అతన్ని చేర్చడం కుదరలేదు. భుజాలు, చేతులు అడ్డువస్తుండడంతో, ఆఖరి ప్రయత్నంగా, అతనేదో చంబల్ వ్యాలి బందిపోటన్నట్టు..చేతులూ, రెక్కలూ విరిచి వెనక్కి కట్టి ఎలాగో తతంగం పూర్తి చేసారు.

కార్డియాలజీ చీఫ్ కి ఇ.సి.జి, సి.టి.స్కాన్ రిపోర్ట్ చూపించారు. దాన్ని ఆయన శల్యపరీక్ష చేసి పెదవి విరుస్తూ “దిస్ ఈజ్ ఏ కేస్ ఆఫ్ కార్డియో టప..టపా కటేమియా” అన్నాడు, కళ్ళు చిదంబరంతో.

“మా బావకి ఏమైంది డాక్టర్?” కుతూహలంగా అడి

అదీ సంగతి!

గాడు అప్పారావు.

“విన్నారంగా..ఈ జబ్బు చాలా అరుదైంది. లక్షల్లో ఒక్కరికి వస్తుంది” అని జంబులింగం చాలా అదృష్టవంతుడై నట్టు గర్వంగా చెప్పాడు చిదంబరం.

“కాస్త స్పెల్లింగ్ చెబుతారా డాక్టర్..ఎవరైనా అడిగితే కరెక్ట్ గా చెప్పడానికి” అని అప్పారావు అనగానే..

నాలుగుసార్లు గుటకలు మింగి ..ఏదో అనేంతలో ఐ.సి.యు నుంచి కబురొచ్చింది..అక్కడ్నుంచి హడావిడిగా వెళ్ళిపోయి పరువు కాపాడుకున్నాడు.

మరో యాభైకి ఎగ్రిమెంట్ చేసుకుని, హమాల్ లు జంబులింగాన్ని ఐసియులోకి నెట్టుకుపోయారు.

అక్కడి పరిస్థితి చూసి జంబులింగం కళ్ళు తేలేసాడు.

ఓ బెడమీద ఓ శాల్వీ శవలా పడుంది. అతని మొహం అంగుళం కూడా కనబడకుండా అన్నీ పట్టిలు. నోట్లో ముక్కులో చెవుల్లో కూడా రకరకాల గొడ్డాలు..నీళ్ళు తోడు తున్నట్టు చిత్రమైన శబ్దాలు.

మరొకరవరో..కప్పలా ఎగిరెగిరి పడుతున్నారు. అతన్ని నలుగురు కదలకుండా పట్టుకుని ఉన్నారు. ఒక నర్సు..ఏవో ప్యాడ్లలా వున్నవి అతని రొమ్ము మీద పెట్టడం..అతను ఎగిరిపడడం చూసి జంబులింగానికి వాళ్ళంతా అతన్ని చంపుతున్నారో, రక్షిస్తున్నారో అర్థం కాలేదు.

మరో బెడమీదున్న పేషంట్ కి అమర్చిన అన్ని ట్యూబ్ లూ పరికరాలూ తీసేస్తున్నారు. అతనిమీద ఓ తెల్ల దుప్పటి నిండుగా కప్పారు. “మాయదారి జబ్బు..గంట క్రితం వరకూ బాగానే ఉన్నాడు. పొద్దున్నే డిశ్చార్జ్ అని కూడా డాక్టర్ గారు చెప్పారు..ఇంతలోనే...” అంది జంబులింగం తలగడ సరిచేస్తూ ఓ నర్సు.

“అతనికేం అయ్యింది..సిస్టర్” అడిగాడు జంబులింగం.

“మీకోచ్చినదే” అంటూ మరో మాటకి అవకాశం లేకుండా ఆమె వెళ్ళిపోయింది.. నడన్ గా జంబులింగం గుండె..నలభై బీట్స్ ఎక్కువ కొట్టుకోసాగింది.

ఐసియు హెడ్ నర్స్ వచ్చి అర్జెంటుగా ఓ ఇంజక్షన్ తెప్పించమని శబరికి ఓ చీటీ యిచ్చింది. “ఆయన పరిస్థితి బాగోలేదు అర్జెంట్” అంటూ వినవిసా వెళ్ళిపోయింది.

అప్పారావు ఐదువేలు కట్టి ఇంజక్షన్ పట్టుకొచ్చాడు.

నుమతీ, ఆమె భర్త రామాచారి ఖంగారుగా వెచ్చారు. డబ్బు కట్టడానికి వెళ్ళిపోయాడు అప్పారావు. రామాచారి ఆర్.ఎం.పి. డాక్టర్ ఓ స్లమ్ ఏరియాలో.

అతని ప్రాక్టీసు ఎయిడ్స్ వ్యాధిలా రోజు రోజుకి పెరుగుతూ ఆశాజనకంగానే వుంది.

ఇంజక్షన్ యిచ్చామని..అరగంటలో పరిస్థితి కుదుటబడకపోతే ఆపరేషన్ తప్పదని, రెండు లక్షలు రెడీ చేసుకోమని తుపాను హెచ్చరిక లాంటిది చేసి మాయమయ్యాడు.

శబరి శోకాలు మొదలెట్టింది. నుమతి అక్కని ఓదార్పు తూనే తనూ సాయంగా ఏడవసాగింది. రామాచారి వాళ్ళకి ధైర్యం చెప్పి చొరవగా ఐసియులోకెళ్ళాడు. జంబులింగాన్ని తేరిపార చూసి అనుమానంగానే పక్కనున్న అతని కేస్ పీట్ తీసి చూసాడు. ఇసిజి స్ప్రిప్ పరీక్షగా చూసి నమ్మలేనట్టు నోరు తెరిచాడు. ఆ తర్వాత సిటి స్కాన్ కూడా చూసి “డాక్టర్” అని అరిచాడు.

చీఫ్ కార్డియాలజిస్టు బుద్ధావతారం వచ్చి విసుగ్గా చూస్తూ “ఏంటా అరుపులు” అన్నాడు.

“డాక్టర్ నాకు ఈ ఇసిజిలో పారపాటు జరిగిందనిపిస్తోంది. ఇది లోఓల్ట్రజేట్ తీసారనుకుంటా” అంటూ బుద్ధావతారానికి అందించాడు. అతను కాసేపుచూసి అయిష్టంగానే తలూపి “అయినా సిటిస్కాన్ లో ఈ తెల్లటి ఏరియా చూడండి...సివియర్ కాల్సిఫికేషన్” అంటుండగా..రామాచారి ఆ సి.టి.స్కాన్ ఫిల్మ్ కు అంటు కున్న చాక్ పీస్ పొడిని తుడిచాడు. బుద్ధావతారం నోరెళ్ళబెట్టాడు.

పాతికవేలు అనవసరంగా ‘ఫాదర్ భరోసా’ హాస్పి

టల్ కి నమర్చించుకుని అంతా ఇంటికి బయలుదేరారు.

ఆటో ఎక్కుతూ “అబ్బా!” అని మళ్ళీ అరిచి ఛాతీ పట్టుకున్నాడు జంబులింగం. మిగతా అంతా మళ్ళీ అయోమయంగా చూస్తుండగా, రామాచారి ఓ క్షణం ఆలోచించి జంబులింగం చొక్కా జేబులో చెయ్యి పెట్టి కాసేపు గెలికి, ఓ టూత్ విక్ తీసాడు. అసలు కథకి సూత్రధారి ఆ టూత్ విక్ అని తెలియడంతో జంబులింగం నోరెళ్ళబెట్టాడు.

పాతికవేలు తగలేయించినందుకు శబరి దండకం మొదలెట్టింది. ఆ తిట్లకి జంబులింగానికి మళ్ళీ గుండెల్లో ఎక్కడో నొప్పి మొదలైంది.

